

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Prophetia Apocalyptica S. Joannis Apostoli

Kircher, Heinrich

Coloniæ Agrippinæ, 1676

Tractatus XVI. In Partem Primam Capitis XII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39100

TRACTATUS XVI.

IN PARTEM PRIMAM CAPITIS XII.

Assignemus duos Tractatus huic Capiti: & dividamus illud in duas Partes. quarum prima de Muliere parturiente: de Dracone: de raptu filii & prælio connexo. Sequentis Capitis parte & Tractatu de alis quæ dantur mulieri: de volatu à facie serpentis: de flumine post mulierem, & de nova ira Draconis meditatâ.

VERBA APOCALYPSEOS.

(Cap. 12. Versu 1.) *Et signum magnum apparuit in cælo: mulier amicta sole, & luna sub pedibus ejus, & in capite corona stellarum duodecim: (v. 2.) Et in utero habens, clamabat parturiens, & cruciatur, ut pariat. (v. 3.) Et visum est aliud signum in cælo: & ecce draco magnus rufus, habens capita septem, & cornua decem, & in capitibus ejus diademata septem: (v. 4.) & cauda ejus trahebat tertiam partem stellarum cæli, & misit eas in terram; & draco stetit ante mulierem, quæ erat paritura, ut cum peperisset, filium ejus devoraret. (v. 5.) Et peperit filium masculum, qui rectorus erat omnes Gentes in virga ferrea: & raptus est filius ejus ad Deum, & ad thronum ejus? (v. 6.) Et mulier fugit in solitudinem, ubi habebat locum paratum à Deo, ut ibi pascant eam diebus mille ducentis sexaginta. (v. 7.) Et factum est prælium magnum in Cælo: Michaël & Angeli ejus præliabantur cum dracone, & draco pugnabat, & Angeli ejus. (v. 8.) Et non valuerunt, neque locus inventus est eorum amplius in cælo. (v. 9.) Et projectus est draco ille magnus, serpens antiquus, qui vocatur diabolus, & satanas, qui seducit universum orbem: & projectus est in terram, & Angeli ejus cum illo missi sunt. (v. 10.) Et audiivi vocem magnam in cælo dicentem: Nunc facta est salus, & virtus, & regnum Dei nostri, & potestas Christi ejus, quia projectus est accusator fratrum nostrorum, qui accusabat illos ante conspectum Dei nostri die ac nocte. (v. 11.) Et ipsi*

Pars II.

B

vicerunt

vicerunt eum propter sanguinem agni, & propter Verbum Testimoniū sui, & non dilexerunt animas suas usque ad mortem. (v. 12.) Propterea letamini Cæli, & qui habitatis in eis. Va terra, & Mari, quia descendit Diabolus ad vos, habens iram magnam, sciens quod modicum tempus habet. (v. 13.) Et postquam vidit draco, quod projectus esset in terram, persecutus est mulierem, quæ peperit masculum.

S. I.

Mulier parturiens.

Signum
magnū:

SIGNUM MAGNUM; id est magnæ significationis hieroglyphicon: à quo hæc secunda Pars Apocalypseos incipit idcirco; quia sicut in prima Parte omnia dirigebantur ad sponsum Agnum, sic omnia hujus II^{dæ} Partis ad Mulierem Sponsam Agni: à qua exorditur & in quam definit scriptio hujus Partis.

Exordiū
& Scopus
Partis
II^{dæ}.

Mulier:

Hæc MULIER est Ecclesia: prævidetur IN COELO, quia illuc prædestinatur ut sit uxor Agni: AMICTA SOLE justitiæ de quo Malachiæ 4. v. 2. calcet Lunam (symbolum inconstantia & mutabilitatis) cum omnibus sublunaribus rebus; puta, divitiis, delitiis, honore terrenis: CAPITE & fronte CORONAM præfert DUODECIM Apostolorum, qui sunt lucidissimi ac primæ magnitudinis astrorum, id est Episcoporum, ut expressè explicantur Stellæ Apoc. 1. v. 20. ac velut Zodiacus in firmamento Ecclesiastico.

Parturit: Ipsa fecunda à Spiritu S. & PARTURIENS, per Evangelium, prolem Christianam electam. illam prolem

ad quam Apostolus Gal. 4. v. 26. *quæ sursum est Jerusalem libera est, quæ est mater vestra: illam prolem de qua ibid. v. 19. quos iterum parturio, donec formetur Christus in vobis:* illam de qua S. Augustinus in psal. 142. (de hac loquens Muliere Apocalypica quam appellat Civitatem DEI, & de partu ejus) postquam se fundasset in doctrina Apostoli de membris Christi & Capite tanquam de uno, ex epist. ad Gal. 3. v. 16. sic concludit: *si & nos semen Abraha, ergo & nos Christus: quomodo unum corpus (sumus) multa membra, ita (sumus) & Christus;* ex 1. Cor. 12. v. 12. *Et, quotquot in Christo baptizati estis, Christum induistis;* Gal. 3. v. 27. Et in psalmum 122. ex eodem Apostolo, ibid. cap. 4. v. 7. *FILIUS sumus, quia sic MULTI sumus, ut in illo UNUS simus.*

Hanc sobolem dum parturit, CHRISTUM in membris suis novis CLAMAT in CRUCIATU & persecutione, orando ut feliciter pariat. *Parit enim,* ait S. Aug. (in psal. 126.) *Ecclesia filios conjunx Christi, & si parit, parturit.*

Christū
in suis
membris,

Clamat
præ cruci-
ciatu.

currit. Et in Tomo 9. S. Augustini Auditor homiliarum in Apocalypsin hom. 9. *Semper enim in cruciatibus parit Ecclesia Christum per membra: semper & Draco quarit devorare nascentem.* de quo jam sequitur.

Signum
aliud
Draco:
In Cælo.

2. Ex aduerso Mulieris, & sub ea, VISUM EST ALIUD SIGNUM, infausæ significationis meteoron, IN COELO aërio, Draco. Nam quòd Cælum aërium, id est, regio aëris, reuera habitetur à dæmonibus, sententia est Patrum: de qua S. Hieronymus in epistolam ad Ephes. cap. 6. v. 12. *Hæc autem omnium, ait, Doctorem opinio est quòd aër iste qui Cælum & terram medius dividens inane appellatur, plenus sit contrariis fortitudinibus.* Et fundatur à Patribus in Apostolo, Ephes. 2. v. 2. *est nobis colluctatio contra spiritualia nequitiæ in cælestibus;* id est, ut S. Hieronymus l. c. exponit, *in eo qui supra nos est aère, unde & aves quæ volitant per aërem volucres cæli dicuntur esse: nam & in alio loco, de demonibus, quòd in aère isto vagentur, Apostolus ait.* Hæc Hieron. Cui consentit S. Augustinus lib. 11. de Civ. cap. 3. ubi dividit inter duas Angelicas societates: *illam, inquit, in Cælis habitantem; istam inde dejectam, in hoc infimo aërio Cælo tumultuantem.* Et lib. 3. de TRIN. cap. 7.

Devoratus.

3. Draco igitur iste se opposuit Mulieris, & STETIT ANTE eam, UT DEVORARET Christianissimum nascentem & in sua velut infantia tenerum adhuc, atque opinione Draconis imbellem. Sed divinâ protectione secus accidit: editus est enim in lucem partus Mulieris, primitiæ Mar-

tyrum & Confessorum; ille MASCULUS, idoneus ad hæreditatem adeundam Regni æterni: & robustus inde ab utero, id est à primordiis Ecclesiæ, ad subjugandum inimicos Christi; cum appromissione regendi OMNES cæteras GENTES, IN VIRGA FERREA qua comminuat omnem potentiam contrariam: quod sicut prædictum est ad Christum, qui est Caput, psalmo 2. v. 9. *reges eas in virga ferrea,* sic & ad Sanctos cohæredes ac membra Christi pertinet, ex ejusdem promissione quam asseruit Apoc. 2. v. 26. & 27. quem in finem RAPTUS EST per medias persecutiones AD DEUM ET AD THRONUM EJUS.

Masculum.

Potest dici, quòd hæc Visio æquivalet 4. simul Sigillis primis Capitis sexti, ubi Eques albus & contra eum persecutiones cernuntur, ante & inter quas procedit Eques, VERBUM Agnus, ut vincat. Æquivalere autem, id est rem eandem indicari, manifestum est ex eo: quòd Draco moveat persecutionem; & qui est ejus effectus, expressè subjiciatur, mentio Martyrum hîc v. 11. perinde ut in Parte prima cap. 6. v. 7. in Sigillo quinto, & cap. 7. in Sigillo sexto.

Diximus Mulierem esse Ecclesiam: cujus quia præcipuum est membrum & excellentissimum Beatissima Virgo MARIA, idèd apud SS. Patres (inter quos S. Aug. lib. 4. de Symbolo, cap. 1. & S. Bern. fusè in serm. de Apoc.) encomia hæc attribuuntur DEIPARÆ. ad quam etiam respexisse censendus est S. Joannes: eò maximè, quòd hujus

B 2 partus

partus fuerit quem primariò cupivit Draco devorare, & de qua Gen. 3. v. 15. *inimicitias ponam inter te & mulierem.* Optimè convenit inter Mulierem hanc & illam. Nam quod in exordio mundi de Virgine DEIPARÆ fuit prædictum & de Semine illius, *Ipsa*

conteret caput tuum: hoc idem in exordio Romanæ Ecclesiæ oraculum fuit Apostoli scribentis ad Rom. 16. v. 20. *DEUS autem pacis conterat Satanam sub pedibus vestris velociter.* Amen.

S. II.

Effigies Draconis.

Draco magnus:

1. Dicitur 1. DRACO: ut & in aliis Scripturis: quia cùm esset conditus à DEO *principium viarum DEI*, Job. 40. v. 14. *perfectus decore*, Ezech. 28. v. 13. &c. rebellionem suam contra Conditorum, mutatus fuit in Draconem, ipse & Angeli ejus. Appellatur cognomento MAGNUS: quia de illo, Job. 40. v. 12. *stringit caudam suam sicut cedrum*: v. 18. *absorbet fluvium*; & non mirabitur. cap. 41. 24. *non est super terram potestas qua comparetur ei*. v. 25. *ipse est Rex super universos filios superbia.* Hunc adumbravit is cui dicitur à DEO Ezech. 29. v. 3. *Ego ad te Pharaon Rex Egypti, Draco magne.*

RUFUS:

2. Dicitur 2. RUFUS. hinc maxime in Apocalypsi eadem in effigie: tùm quia incepit ab Equo rufo suas persecutiones contra Ecclesiam à Judæis; ut vidimus in prima Parte: tùm quia posteaquam ex prioribus periculis per gloriosam fugam erepta fuit protectaque à DEO, jam in hac secunda Parte Apocalypseos omnes simul persecutiones convenient in novissimam

rufam iterùm, id est Judaicam, concitatore pseudo-Messia Antichristo: non sine angustiis Mulieris per breve tempus, prout prædicitur v. 6. & 14.

Prodit cum suis solennibus *Capitibus* 7. & *Cornibus* 10. quæ sunt insignia Principatus mundi hujus. descripsit sibi enim & designavit in eo 7. Regna ethnica quibus effert se ut *Capitibus*; & solenne est ei habere suos decem Reges insignitè impios pro instrumentis & *Cornibus*. Sanè per 10. Reges in Apocalypsi Universalitatem Regum (impiorum) intelligi posse sensit Augustinus lib. 20. de Civ. cap. 23. ubi loquitur de Antichristo: *quid enim, inquit, si numero isto denario Universalitas Regum significata est, post quos ille venturus est?*

3. Dicitur 3. ille idem Draco, qui caudam suam & persuasione secum olim in ruinam *traxit* TERTIAM PARTEM STELLARUM COELI; Angelos (Job. 4. v. 18. & cap. 25. v. 5.) illinc deciduos, multò antè quàm staret contra hanc Mulierem. Accessit à capite ea narratio: simul & perstringitur

Cui capita & Cornua:

Et pro firmate sunt Stellæ cœli.

tur prophetia hostilitatis quam machinatur; cuius hæc est summa. Sicut in Cælo empyreo (ad quam pugnam egregiè respicitur, & fit comparatio) in quo conditus fuit, pugnando victus

est à S. Michaële: ita & in Cælo mystico, pugnans adversus Ecclesiam Christi vincetur, præside Ecclesiæ Dei eodem S. Michaële; cuius conflictus occasio & initium est ut sequitur.

Adver-
sario S.
Michaë-
le.

§. III.

Prelium.

Præliū: 1. **V**indicabat sibi Satanas principatum mundi, sumptâ denominatione à potiore mundi parte, factus seductor illius per Ethnicismum eousque, & in vafor ac domitor generis humani: Cùm ecce ei qui possidebat cum custodia suum atrium in pace, Luc. 11. v. 21. ingens similtas & odium oritur contra Ecclesiam Christi; illam quæ incipit parturire conversionem Ethnicorum & salutem; illam recens ædificatam Mulierem ex latere novi Adæ obdormientis; illam militantem Cælo; illam quæ præsidium suum habet in Cælo, ut hîc docemur, S. Michaëlem & Angelos ejus.

Magnū: **FACTUM EST** ergo, inquit, **PRÆLIUM** utrimque **MAGNUM**: dum hinc commoventur per Draconem persecutiones magnæ; vis asserendi animas, ac retrahendi, per intimationem corporibus tormentorum omnis generis: at illinc ei resistitur magnâ constantiâ animi ac tolerantia corporis.

In Cælo. Dicitur committi hoc prælium **IN COELO**: tùm quòd de Cælo adjuvetur Ecclesia: tùm quia ipsa est Cæ-

lum mysticum, ut modò insinuavimus: tùm quia prælium geritur contra Martyres qui præcipiunt Cælum ingenti agmine; utpote qui simul occisi, simul in Beata immortalitate visuntur & in possessione Cæli.

2. In eo prælio **NON PRÆVALUERUNT DRACO ET ANGELI EJUS: NEQUE LOCUS INVENTUS EST EORUM AMPLIUS IN COELO**. Sicut olim in Emphyreo, sic neque in Ecclesia ille eorum locus amplius universæ seductioni Gentilium: propterea quòd in Gentibus inceperit oriri Christus & efflorescere semen Ecclesiæ, tanto jam initio dato propagandi Christianismum, & agi cœpto triumpho de Satana per animas Martyrum victrices & præmissas ad Beatitudinem. Procul his animabus sanctis (v. 9.) **PROJECTUS EST DRACO, ET ANGELI EJUS CUM ILLO**, velut de sublimi possessione **IN TERRAM**: id est, ut explicant S. Aug. & alii Pates, in eos qui perstiterint terrena sapere, nec nisi terram spectare ac diligere, cùm fuerit Cælum ipsis annuntiatum, atque ad e-

Locus
Draco-
nis, terra.

terra nominari & esse, juxta illud S. Augustini tract. 2. in ep. S. Joannis: *talis est quisque, qualis ejus dilectio est; terram diligis! terra eris.*

Locus
Marty-
rum,
Cœlum.

Super hac victoria fit applausus utriusque *Cœli*, triumphantis & militantis (v. 10. & c.) voce magnâ gratulantium de *Regno & potestate CHRISTI*, de projici cœpto seductore communi eodemque *accusatore* atque improperatore in faciem DEO Christo sine intermissione: ac de triumpho Christianorum parto per *SANGUINEM AGNI*, ET per *SUUM* martyrium seu *TESTIMONIUM*, USQUE AD odium sanctum animarum suarum in hoc mundo, & ad *MORTEM* pro fide in DEUM perpeſſam. Magna materia plausus: quod postquam seduxisset Diabolus multis retrò sæculis universum orbem, ostensum sit posse eum vinci ab his qui nolint esse terra: moveâtque ille quidem prælia, sed debelletur à cohortibus Martyrum.

Draco-
nis ira.

3. Qui ut vidit se repulsum in terram, ac longè ab animabus raptis ad DEUM & jam cœlestibus incolis, descendere coactum: adhuc contra mortales spirat *IRAM MAGNAM & VÆ*, quod impendet *TERRÆ ET MARI*: ideò, quia sperat se posse sarcire damnum, & obtinere saltem cæ-

teros quos inveniet faciétve habitatores in terreno & immerſos in mari hujus sæculi. *Væ terra & mari*, ait Auctor homiliarum suprâ citatus, *id est qui Cœlum non estis.*

Tum verò hoc maximè solatur sese ac nititur, quòd etiam post vires diminutas & injecta sibi suisque vincula quibus ligatam sentit potestatem nocendi, seu tamen repositum se divinitus *habere MODICUM TEMPUS* libertatis amplioris ac potestatis ultimæ sibi indultæ; certus eâ saltem extremâ suâ caudâ non minùs ex Ecclesia detrahère quàm è cœlo quondam partem Stellarum.

Sed dum illud interim tempus nondum advénit, nequaquam interea cessaturus ab ira, *persequitur MULIEREM* aliis viis: irritatissimus quòd pepererit masculum raptum in Cœlos. Veruntamen dum talia molitur Draco, Mulier curæ est DEO: à quo proregitur & fortitudo ei datur avolandi, prout jam dicetur.

* * *
* * *

TRACTA-